

χεσμένος

χεσμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. χέζω], χεσμένος. **1.** που είναι πολύ φοβισμένος: «ήρθε χεσμένος στο σπίτι, γιατί τον κυνηγούσε ο αδερφός της γκόμενάς του». **2.** που είναι υπερβολικά μεθυσμένος από ποτό ή από χρήση χασισιού: «απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, κάθε βράδυ γυρίζει χεσμένος στο σπίτι του». Από το ότι ορισμένες φορές, το άτομο που είναι πολύ μεθυσμένο, τα κάνει επάνω του·

- είμαστε χεσμένοι, είμαστε πολύ μαλωμένοι: «αν έρθει ο τάδε μαζί σας, εγώ δε θα 'ρθω, γιατί είμαστε χεσμένοι»·

- ένας χεσμένος ταύρος, όλα του κοπαδιού τα ζωντανά θα τα χέσει, βλ. λ. [ταύρος](#)·

- έχει χεσμένη φωλιά ή έχει χεσμένη τη φωλιά του ή έχει τη φωλιά του χεσμένη ή έχει φωλιά χεσμένη, βλ. λ. [φωλιά](#)·

- κώλος κλασμένος, γιατρός χεσμένος, βλ. λ. [κώλος](#)·

- μάζεψε τα χεσμένα του κι έφυγε, έκφραση που δίνει περισσότερη έμφαση στη φρ. μάζεψε τα κατουρημένα του κι έφευγε, βλ. λ. [κατουρημένος](#)·

- πήρε τα χεσμένα του κι έφυγε, βλ. φρ. μάζεψε τα χεσμένα του κι έφυγε·

- τον έχω χεσμένο, τον περιφρονώ, τον αγνοώ, δεν τον υπολογίζω καθόλου, μου είναι τελείως αδιάφορος: «τον έχω χεσμένο, γιατί είναι εντελώς ανάξιος άνθρωπος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας